

[Socialministeren.]

truffen Aftale havde Krav paa en længere Opsigelsesfrist. Begrundelsen for Indførelsen af den kortere Opsigelsesfrist var de raadende usikre Forhold i disse for Erhvervslevet saa vanskelige Tider, idet Opsigelsesfristerne efter Funktionærloven — efter 6 Maaneders Ansættelse 3 Maaneder, stigende til 6 Maaneder — ofte kom til at virke uheldigt for saavel Arbejdsgivere som Funktionærer i Virksomheder, der var ramt af Krisen, og hvis fremtidige Beskæftigelsesforhold derfor ikke kunde overses. Gyldigheden af Loven af 29. Juni 1940 blev senere ved Lov af 20. Februar 1942 forlænget til 1. April 1943. Da de Forhold inden for Erhvervslevet, der førte til denne Lov, imidlertid stadig er til Stede, foreslaas det i § 1, i det nu fremsatte Forslag, at Ordningens Gyldighed forlænges for et Aar indtil 1. April 1944.

I Funktionærlovens § 16 er det bestemt, at Loven vil være at optage til Revision i Rigsdagssamlingen 1941—42. Denne Revision blev imidlertid ved den fornævnte Lov af 20. Februar 1942 udskudt til indeværende Rigsdagssamling. Begrundelsen herfor var, at det under de raadende Forhold vanskeligt kunde bedømmes, om og i hvilket Omfang der vilde være Grund til at foretage Ændringer i Funktionærloven. Da Forholdene i saa Henseende stadig er de samme og der næppe kan regnes med en Ændring heri i den nærmeste Fremtid, foreslaas det i § 2 i det nu fremsatte Forslag, at Revisionen af Funktionærloven yderligere udskydes til Rigsdagssamlingen 1943—44.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af samtlige de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2727; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 246).

Sagen sattes til Forhandling.

Retoft: Da Lovforslaget om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten var til Behandling i Rigsdagssamlingen 1939—40, var der en meget indgaaende Udvalgsbehandling, og en meget indgaaende Udvalgsbehandling fandt ogsaa Sted, da Rigsdagen i Fjor forlængede denne Lov. Derfor synes jeg ikke, der er nogen særlig Anledning til at begynde en større Diskussion om disse Ændringer, og jeg skal anbefale, at man vedtager Lovforslaget, og kan tilsiige mit Partis Støtte til dette.

Jensen-Broby: Jeg skal heller ikke siige saa forfærdelig meget om dette Lovforslag. Det er jo en gammel Bekendt; vi har siden 1939 flere Gange behandlet et saadant Forslag, og da vi i Fjor behandlede det i Udvalg, blev der opnaaet Enighed om de Ændringer, der kom ind. Men det var dengang foreslaaet, at Loven skulde gælde for 2 Aar, den blev kun gældende for et Aar, og i Fortsættelse heraf kommer altsaa nu den højtærede Finansminister og foreslaar dens Gyldighed forlænget for et Aar. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Korsgaard: Som allerede sagt af tidligere Talere er Forslagets Indhold det samme som det, der indeholdes i den gældende Lov, og denne har mit Parti jo givet sin Tilslutning. Men jeg kan ikke siige, at vi har givet Tilslutningen med Glæde, navnlig ikke med Henblik paa et ganske bestemt Punkt i Forslaget, nemlig § 4. Vi mener vedblivende, at den Regel, der findes her som en ekstraordinær Regel, i hvert Tilfælde efter den tidligere Finansministers Udtalelser, nemlig at Fortjeneste paa Anlægspapirer skal beskattes som Indkomst, er urimelig, og vi finder den mere og mere urimelig, jo længere Tiden gaar under den Situation, vi lever under. Der kan sikkert fremsættes endnu flere forstandige Synspunkter til Begrundelse af, at man burde opgive den nævnte Regel. Jeg har i Virkeligheden kun hørt det ærede Medlem Hr. V. Buhl begrunde det modsatte Synspunkt; at hans Partifæller saa ogsaa har gjort det, betragter jeg som en Selvfølge, idet man jo,